

Відносини можуть розвиватися по-різному. Одні люди закохуються відразу «love at first sight» (любов з першого погляду), а іншим для цього потрібен час. Дуже важливо не дозволити бути «broken heart» (з розбитим серцем). Іноді цікавими є «casual relationship» (легковажні відносини). Відносини в ідеалі повинні бути steady (стабільні). Дуже важливо знайти таку людину, з якою ви зможете settle down (поладити, влаштуватися). Такі вирази часто зустрічаються в англійських приказках та прислів'ях.

Любов може передаватися наступними пареміологічними виразами: «cupboard love» - корислива любов, любов з розрахунком, «calf (puppy) love» - дитяча закоханість, юнацьке захоплення; «love at first sight» - любов з першого погляду; «to be fathoms deep in love» - бути шалено закоханим.

Англійська пареміологія є різноманітною та пов'язує концепт «Любов» з широким спектром людських почуттів. В англійській мові одними з найбільш виражених ознак любові є ідея нескінченності кохання «old love will he not forgotten» (стара любов не забувається), так і про її негативні наслідки «one love expels another» (одна любов виганяє іншу).

Серед англійських паремій декілька висловлюють негативну оцінку любові, але вони не пов'язані зі стражданням «love is full of fear» (любов повна страхів), «love the first is the best» (перше кохання – краще).

Проаналізувавши пареміологічний ряд англійської мови, можна сказати, що репрезентація концептів love/любов дозволяє розкрити національно-культурну специфіку мови.

Отже, дослідження концепту «Любов» за допомогою пареміологічного фонду англійської мови було обрано задля усвідомлення змісту концепту, що міститься в його інтерпретаційному полі, що віддзеркалюється у прислів'ях, приказках та афоризмах.

А. Загородня
Інституту педагогіки НАПН України

ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК ФОРМА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Проблема впровадження профільного навчання в систему роботи закладів освіти не нова, але на сучасному етапі, з урахуванням стратегічних пріоритетів та форм інноваційного розвитку шкільної освіти, стає актуальною. Перед закладами освіти постають нові завдання щодо зміни організації освітнього процесу, стилю керівництва, структурної перебудови, вдосконалення освітніх програм, створення нових підрозділів. Головним завданням перед освітянами стало забезпечення такого рівня підготовки учнів, який би в повній мірі відповідав їх потребам та державним стандартам.

У 2003 році було затверджено Концепцію профільного навчання у старшій школі, яка формувалась під знаком гуманітаризації, пріоритету і свободи особистості. Профільне навчання почало вводитися лише в тих

зкладах освіти, де є готовність до цього: належна технічно-матеріальна база, володіння педагогами певними технологіями навчання, програмно-методичне забезпечення, мотивація учнів. Почали застосовуватися різноманітні форми організації диференціації змісту освіти у старшій школі: внутрішні – профільні класи в ЗЗСО; профільні групи багатопрофільних ЗЗСО; профільного навчання за індивідуальними навчальними планами і програмами; динамічні профільні групи (зокрема різновікові); зовнішні – міжшкільні профільні групи; профільні школи інтернатного типу; опорні школи; навчально-виховні комплекси; міжшкільні навчально-виробничі комбінати; заклади загальної середньої освіти на базі закладів вищої освіти, а також упровадження різнорівневих вимог до знань та вмінь старшокласників відповідно до їхніх освітніх потреб, зумовлені орієнтацією на майбутню професію.

У 2009 р. було затверджено нову редакцію «Концепції профільного навчання» згідно якої профільна старша школа створюватиме сприятливі умови для врахування індивідуальних особливостей, інтересів і потреб учнів, для формування у школярів орієнтації на той чи інший вид майбутньої професійної діяльності. Відтак, профільна школа реалізовуватиме принцип особистісно-орієнтованого навчання.

Профільне навчання розпочинається здебільшого на старшому ступені середньої загальноосвітньої школи та у 8-9 класах спеціалізованих шкіл, ліцеїв, гімназій, коледжів, колегіумів. Розрізнять такі профілі навчання в старшій школі, як от: науковий (філологічний, фізико-математичний, біолого-технічний, біолого-хімічний, історико-суспільствознавчий та інші); прикладний (агрохімічний, сільськогосподарський, хіміко-технічний, економічний, фізико-технічний та інші), художньо-естетичний (музичний, образотворчий, вокальний, акторський, хореографічний та інші); спортивний (за видами спорту).

Нова редакція Концепції профільного навчання наголосила на важливості створення сприятливих умов для врахування індивідуальних особливостей, інтересів і потреб учнів, формування у школярів орієнтації на той чи інший вид майбутньої професійної діяльності. Тобто профільна школа реалізовуватиме принцип особистісно орієнтованого навчання.

Профільне навчання слід розглядати як вид диференційованого навчання, який передбачає врахування освітніх потреб, нахилів та здібностей учнів і створення умов для навчання старшокласників відповідно до їхнього професійного самовизначення, що забезпечується за рахунок змін у цілях, змісті та структурі організації навчання. Його мета полягає у забезпеченні рівних можливостей для доступу учнівської молоді до здобуття загальноосвітньої профільної та початкової допрофесійної підготовки; гарантування неперервної освіти впродовж усього життя; виховання особистості, здатної до самореалізації, професійного зростання й мобільності в умовах реформування сучасного суспільства .

Завдання профільного навчання полягають у: створенні умов для врахування й розвитку навчально-пізнавальних і професійних інтересів, нахилів, здібностей і потреб учнів старшої школи в процесі їхньої загальноосвітньої підготовки; виховання в учнів любові до праці, забезпеченні умов для їхнього життєвого і професійного самовизначення, формування готовності до свідомого вибору й оволодіння майбутньою професією; формуванні соціальної, комунікативної, інформаційної, технічної, технологічної компетенцій учнів на допрофільному рівні, спрямування підлітків щодо майбутньої професійної діяльності; забезпеченні наступно-перспективних зв'язків між загальною середньою і професійною освітою відповідно до обраного профілю .

Профільне навчання ґрунтується на таких принципах: фуркації (розподіл учнів за рівнем освітньої підготовки, інтересами, потребами, здібностями і нахилами); варіативності й альтернативності (освітніх програм, технологій навчання і навчально-методичного забезпечення); наступності та неперервності (між допрофільною підготовкою і профільним навчанням, професійною підготовкою); гнучкості (змісту і форм організації профільного навчання, у тому числі дистанційного; забезпечення можливості зміни профілю); діагностико-прогностичної реалізованості (виявлення здібностей учнів для їх обґрунтованої орієнтації на профіль навчання).

Наступним кроком на шляху до перебудови системи шкільної освіти стала прийнята у 2016 році «Концепція Нової Української школи», яка структурувала профільну середню школу в 2 цикли навчання: 10 клас (1 цикл навчання), 11-12 класи (2 цикл), що загалом займає 3 роки навчання .

Протягом 2017/2018 н. р. Міністерство освіти і науки України активно долучалось до нормативно-правового забезпечення діяльності сфери професійної освіти в Україні. Відтак, 05 вересня 2017 року прийнято нову редакцію Закону України «Про освіту» в якому визначено мету профільного навчання, яка передбачає формування і розвиток професійних компетентностей особи, необхідних для професійної діяльності за певною професією у відповідній галузі, забезпечення її конкурентоспроможності на ринку праці та мобільності і перспектив кар'єрного зростання впродовж життя.

У 2018 р. Колегією Міністерства освіти і науки схвалено «Проект концептуальних засад реформування профільного навчання «Сучасна професійна освіта», мета якого полягала у створенні ефективної системи професійної освіти та навчання як основи економічного добробуту держави, складової сталого розвитку суспільства, запоруки професійної самореалізації та неперервного професійного розвитку особистості упродовж життя відповідно до її інтересів та потреб економіки України.

Серед останніх дій МОН з питань реформування профільного навчання було затвердження «Національної стратегії розвитку освіти на період до 2021 року», а також «План пріоритетних дій Уряду до 2020

року» у відповідності до яких розпочато масштабну модернізацію мережі закладів професійної освіти, що полягає в оптимізації малокомплектних закладів з контингентом учнів менше 300 осіб шляхом приєднання їх до більш потужних. До 2023 року має бути прийнятий новий стандарт профільної школи; до 2025-ого сформована мережа закладів III ступеня; до 2027-ого – повноцінний запуск профільної школи.

Т. Кірнос

Державна художня середня школа імені Т. Г. Шевченка, м. Київ

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИХОВАННЯ ТВОРЧО ОБДАРОВАНОЇ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

Історія розвитку досліджень і практики навчання обдарованої і талановитої молоді у психології та педагогіці охопила всю систему проблем і завдань, які вивчаються в наші дні. Підходи до проблеми обдарованості досить різноманітні, і в основі їх лежить питання про зміст самого поняття «обдарованість». Воно полягає в тому, що властивості людини розглядаються з точки зору тих вимог, які проявляє та чи інша практична діяльність.

Розуміння обдарованості – це поєднання трьох характеристик: інтелектуальних здібностей, які перевищують середній рівень, творчого підходу і наполегливості.

Один із видів обдарованості, який підтримується і розвивається в спеціальних школах, гуртках, студіях – художня обдарованість. Під цим видом розуміються високі досягнення в області художньої творчості і виконавської майстерності в музиці, живопису, скульптурі, акторській діяльності тощо. Така молодь приділяє багато часу та енергії виконанню вправ, досягненню майстерності в своїй області, а тому – часто потребує індивідуальних програм з загальноосвітніх та спецпредметів, розуміння від педагогів та однокласників.

Творча обдарованість проявляється в нестандартному баченні світу і в нешаблонному мисленні. Важко вчасно відмітити такий тип і допомогти.

Щодо означення цього виду обдарованості йдуть запеклі дискусії. Вони зводяться до того, що творчість є невід’ємним елементом всіх видів обдарованості, які не можуть бути представлені відокремлено від творчого компоненту кожного виду обдарованості, а саме – психомоторного, інтелектуального, академічного, соціального, творчого (художнього).

Кожен вид обдарованості проявляється по-різному в різних людей, зустрічає специфічні бар’єри на шляху до свого розвитку залежно від індивідуальних особливостей і оточення даної людини.

Здібності учня – лише можливість для набування знань і вмінь. А буде чи не буде набуто цих знань і вмінь, чи стане можливість дійсністю, залежить від багатьох умов: від того, наприклад, як учня навчатимуть, яка мотивація навчального і виховного процесу, тощо.